

Verkondiging Silo zondag 1 februari 2015 ds Regien Smit

WIE HOUDT GOD TEGEN? Handelingen 10:1-17 en Handelingen 10:24-35, 44-48

We hebben vanmorgen gelezen van een gebeurtenis, waarvan we kunnen zeggen, dat als die niet had plaats gevonden, de gemeente van Jezus Christus een kleine groepering binnen het Jodendom was gebleven. De gemeenten, die inmiddels waren ontstaan, bestonden immers alleen uit Joden. Ook de verspreiding van het evangelie in Samaria valt daar nog onder. En dan hebben we nog het bijzondere incident tussen Filippus en de eunuch uit Ethiopië, waar verder geen getuigen bij waren. Een gelovige, die zo ontwikkeld was dat hij zelf de Schrift las. Door zijn lichamelijke toestand had hij echter nooit een echte Jood kunnen worden.

Doch.....wilde de opdracht van Jezus om het evangelie te verkondigen aan alle volken echt een aanvang nemen, dan moest er iets gebeuren. Want de kloof tussen Joden en niet-Joden ofwel heidenen was zo diep, dat ze eenvoudigweg niet met elkaar in aanraking kwamen. Die barrière was te groot.

Er moest dus iets gebeuren. En er is ook iets gebeurd. Wat opvalt aan dit verhaal, is dat God, de actor in deze, het heel precies en zorgvuldig aanpakt en voorbereidt. Hij kiest een heiden, een niet-Jood, die behalve dat hij niet-Jood is, heel aanvaardbaar is. Cornelius, een godvruchtig en rechtvaardig man, die veel tot God bidt en aalmoezen geeft, daar stond hij om bekend.

Aan de andere kant kiest hij Petrus. Nou, die heeft zijn karakter wel mee. Altijd wel in voor een nieuwe ervaring. Bovendien is hij voor de jonge gemeente een gezagsfiguur. En dan treedt God zelf op als bemiddelaar tussen beide partijen. Hij moet ze letterlijk aan elkaar koppelen, anders lukt het eenvoudig niet. Hij stuurt een engel naar Cornelius om hem in beweging te brengen. Cornelius moet een paar knechten sturen naar Petrus. Maar dat zou echt niet voldoende zijn geweest om Petrus even op te halen. Petrus zou beslist niet zijn meegegaan. Dus treedt God op als directe communicator.

Als we nog eens goed kijken naar de figuur van Petrus, dan is het nemen van deze barrière misschien toch minder gemakkelijk voor hem geweest dan op het eerste oog. Zijn weg met Jezus heeft hoogtepunten, maar ook dieptepunten gekend. Met als allergrootste dieptepunt zijn verloochening van Jezus. Tot drie keer toe. Jezus heeft hem na zijn opstanding zelf weer opgezocht en gevraagd of Petrus hem liefhad. Tot drie keer toe. Op de eerste Pinksterdag is hij degene die wordt bekleed met enorme kracht van God en hij spreekt zomaar in het openbaar. Hij heeft geleerd, heeft zich toegewijd. Hij zou liever sterven dan opnieuw iets doen waarmee hij zijn Heer verloochent.

En nu is hij dan in Joppe. Als hij het visioen met het tafelkleed met al die onreine dieren erop ziet, moet dat grote walging in hem hebben opgewekt. En hij begrijpt de hemelse stem, die hem opdracht geeft om zijn gang te gaan, te slachten en eten, dan ook totaal verkeerd. Dit is natuurlijk een beproeving. 'Nee, Heer, geen denken aan! Ik zal nooit iets eten wat U onrein hebt verklaard.' We kunnen ons inderdaad de complete verbijstering die Petrus voelt, als hij merkt dat God hem iets heel anders wil zeggen, nauwelijks indenken. 'Wat ik rein heb verklaard, zul jij niet als verwerpelijk beschouwen!' En God zegt het opnieuw, tot drie keer toe.

Dan krijgt hij letterlijk de opdracht van God om met de mannen die hem komen halen mee te gaan. En zo komt Petrus voor het eerst in zijn leven in het huis van een niet-Jood. En daar komt hij tot de ontdekking, dat God door een engel met deze Cornelius heeft gesproken! En dat God hem gezegd had, dat Petrus hem zou toespreken. Goed beschouwd heeft de Heer niets aan het toeval overgelaten. Petrus merkt dat God hem telkens een stap voor was. 'Oh, daarvoor ben ik hier! Nu begrijp ik het! God maakt geen onderscheid tussen mensen. Jezus is inderdaad de Heer van alle mensen!' En als Cornelius en de zijnen dan ook nog volledig open blijken te staan voor het goede nieuws, dat Jezus voor hen is gestorven en opgestaan, en de Geest op hen valt, dan is het voor Petrus eindelijk helemaal duidelijk: wat is erop tegen om hen te dopen in de naam van Jezus Christus? Helemaal niets! Alle tegenwerpingen die er zouden kunnen zijn, zijn weggevallen. Er is geen barrière meer. De weg is vrij!

Als een 68 jarige tot het besluit komt om zich te laten dopen, dan zou je verwachten, dat dit een late bekeerling is tot het geloof. Als een 68 jarige, die besluit zich te laten dopen, een emeritus predikant is, dan mag je gevoeglijk aannemen, dat in dit leven een barrière geslecht moest worden. Dat God zelf hier tussenbeide is gekomen om de weg vrij te maken. Want iets doen, dat binnen de eigen geloofstraditie ondenkbaar is, kan niet zonder dat je diep van binnen de bevestiging ervaart, dat je vrij bent om dat te doen. Hoe God in het leven van jou werkzaam is geweest, Arie, dat mag je straks zelf aan de gemeente vertellen. En dan zal duidelijk worden dat er niets op tegen is, er geen barrière is, en de weg vrij is om jou te dopen.

Maar ook van de buitenkant is wel te zien hoe God ook hier de boel weer meesterlijk heeft geënceneerd. Hij heeft jou een woonplek gegeven, waar het doopvont als het ware je buurman was. En het doopvont heeft je gelokt en naar je gelonkt totdat je geen weerstand meer kon bieden. Het zou me niets verbazen als je er, zonder dat iemand keek, wel eens langs gelopen bent, of misschien wel in gestaan hebt en je voorgesteld hebt hoe het zou zijn om hier kopje onder te gaan. In dit gebouw kon je ook niet om die geweldige gemeente Silo heen, waar mensen om je heen zijn gaan staan, en jij steeds weer getuige was van de doop, die plaats vond op basis van het geloofsgetuigenis. God heeft je daarin een zeer aanvaardbare andere partij gegeven!:-)

Wie houdt God tegen als Hij zijn koninkrijk baan wil laten breken in deze wereld, deze plaats, deze gemeente en in dit mensenleven? Het verhaal van Petrus en Cornelius, maar ook het verhaal van Arie, laat zien dat niets Hem dan tegen houdt. Dat wat Hij wil zal gebeuren, linksom of rechtsom. En dan kan zijn aanwezigheid soms erg verontrustend zijn, de boel omver blazen. Zoals op de eerste Pinksterdag, zoals op het dak van dat huis in Joppe, zoals hier in het gebouw van Silo. De Geest kan zo krachtig werken, dat mensen geen weerstand meer kunnen bieden.

Maar dit statement is ook om te draaien. En dat is de andere kant van dezelfde werkelijkheid. Als iemand naar Hem toe wil, bij Hem thuis wil komen, bij Hem wil horen, voor Hem door het doopwater wil gaan, dan zal God hem of haar nooit tegenhouden. Niemand houdt God tegen, God houdt op zijn beurt niemand tegen, tot heil en zegen van allen.

Amen.